

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-105/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Lidije Rostaš, članica vijeća te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Intrag usluge d.o.o., Zagreb, Ulica sv. Mateja 38, zastupan po direktoru Josipu Jurčeviću, kojeg zastupa opunomoćenik Andrej Kuželički, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Kuželički & Mučnjak d.o.o., Zagreb, Nova Ves 3, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Koprivničke vode d.o.o., Koprivnica, Mosna 15A i Szabadics Építőipari zrt., Király utca 4, Nagykanizsa, Mađarska, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 20. lipnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/24-01/117, urbroj: 354-02/5-24-7 od 3. travnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijen je prijedlog tužitelja za održavanje usmene rasprave (točka 1. izreke). U točki 2. izreke tog rješenja se odbija žalba tužitelja, a u točki 3. izreke se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka. Tužitelj je žalbu tuženiku podnio protiv odluke o odabiru, urbroj: 996/2024 od 28. veljače 2024., kojom je kao najpovoljnija odabrana ponuda ponuditelja Szabadics Építőipari zrt., Király utca 4, Nagykanizsa, Mađarska od četiri ponude dostavljene u predmetnom postupku javne nabave, koje je naručitelj ocijenio valjanima.

2. Naručitelj, Koprivničke vode d.o.o., Koprivnica, objavio je 21. rujna 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF5-00396022, broj objave: 2023/S F14-0044492, za predmet nabave: izgradnja sustava odvodnje naselja Sokolovac i Velika Mučna – cjelina Sokolovac. Kriterij odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, koja se

određuje na temelju cijene (80%), trajanja jamstvenog roka (10%) i specifičnog iskustva stručnjaka (10%).

3. Protiv navedenog tuženikovog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost tog rješenja u cijelosti zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a posebno ističe razloge procesne naravi, odnosno ističe da tuženik nije ocijenio sve dokaze koje je tužitelj predložio tijekom postupka koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, a uslijed takvog tretmana činjeničnog supstrata je pogrešno utvrdio činjenično stanje i povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Dalje u tužbi tužitelj iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je tuženik osporeno rješenje donio na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenih činjenica, odnosno bez uvažavanja predloženih dokaza od strane tužitelja, a za zaključke je dao paušalno obrazloženje, za koje ne postoji uporište u dokumentaciji spisa predmeta.

Tužitelj dalje u žalbi navodi kronologiju događaja te slijed radnji poduzetnih u postupku javne nabave, a pri čemu obrazlaže i razloge zbog kojih smatra da je naručitelj u postupku pregleda, ocjene i odabira ponuda, propustio pravilno ocijeniti iskustvo Stručnjaka 1 kojeg je nominirao tužitelj, a koje se odnosi na uredno izvršene radove iste ili slične predmetu nabave. Dalje u tužbi tužitelj obrazlaže propisane kriterije za ocjenu iskustva Stručnjaka 1, a dodaje i da je nominiravši inž. građ. Roberta Vukelića dostavio naručitelju dokaze za tehničke i stručne sposobnosti, tj. iskustvo na poziciji inženjera gradilišta na radovima koji se odnose na izgradnju i/ili dogradnju i/ili rekonstrukciju i/ili sanaciju sustava javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, a pri čemu daje osvrt na sve navedene reference pojedinačno. Dodaje da je naručitelj navedene reference, odnosno specifično iskustvo Stručnjaka 1 vrednovao s ukupno 0 bodova, uz obrazloženje koje prema mišljenju tužitelja nije utemeljeno. S time u vezi tužitelj osporava zaključke tuženika u odnosu na svaku referencu pojedinačno, a u tom pravcu navodi i iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je naručitelj počinio niz propusta vezano uz ocjenu navedenih referenci i bodovanje iskustva Stručnjaka 1 kojeg je tužitelj imenovao.

Nadalje u tužbi tužitelj u bitnom ističe razloge zbog kojih smatra da su zaključci naručitelja u odnosu na ocjenu tužiteljeve ponude u dijelu koji se tiče iskustva Stručnjaka 1 paušalni, neosnovani i netočni, a u prilog svojih tvrdnji navodi materijalne dokaze, odnosno pobliže navedenu dokumentaciju (potvrda društva Hrvatske ceste d.o.o. od 4. ožujka 2024., rješenje društva Viadukt d.d., broj: 266/2004 od 12. siječnja 2004., kojim se inž. građ. Vukelić imenuje pomoćnikom inženjera gradilišta, konačna situacija za radove koje je na predmetnom projektu izvelo društvo Viadukt d.d., zapisnik od kontrolnom tehničkom pregledu Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Uprave za stanovanje, komunalno gospodarstvo i graditeljstvo, Sektora za graditeljstvo, klasa: UP/I-361-05/06-01/68, urbroj: 531-10-2-1-2-06-7 od 12. prosinca 2006. i dr.).

Dalje u tužbi tužitelj dodaje da okolnost da predmetne radove javnom isporučitelju vodovodnih usluga, tj. lokalnim komunalnim poduzećima nije predalo društvo Viadukt d.d., odnosno inž. građ. Robert Vukelić izravno, ne može biti odlučno za pravilno ocjenjivanje ponude u konkretnom slučaju, jer su ti radovi u konačnici predani javnim isporučiteljima vodovodnih usluga od strane investitora, odnosno društva Hrvatske ceste d.o.o., a što potvrđuje i pisana potvrda priložena uz tužbu (potvrda društva Hrvatske ceste d.o.o., klasa: 340-03/24-01/104, urbroj: 345-400-430-431/530-24-02 od 4. ožujka 2024.).

Dalje u tužbi tužitelj dodaje da je potrebno uzeti u obzir i da se u natječajnoj dokumentaciji konkretnog postupka javne nabave izravno, a ni neizravno ne predviđa drugačije, tj. da naručitelj koristeći kriterije za odabir gospodarskog subjekta u obavijesti o nadmetanju nije odredio potrebne minimalne razine sposobnosti i odgovarajuće načine njihovog vrednovanja, a da bi se tvrdnje tužitelja mogle dovesti u sumnju. Dodaje i da je opće poznato da nakon uspješno obavljenih tehničkih pregleda radova od izvoditelja (izvođača) preuzima naručitelj (investitor Hrvatske ceste itd.), a potom dijelove infrastrukturnih objekata predaje na korištenje komunalnim društvima bez sudjelovanja samog izvođača ili njegovih ovlaštenih osoba. Stoga smatra da je već na temelju projekta izgradnje državne ceste D8, Orehovica – Sv. Kuzam, Lot 2, ponuda tužitelja trebala biti bodovana s maksimalnim brojem bodova za specifično iskustvo stručnjaka, jer osim navedenog, u prilog tome je i činjenica ukupne vrijednosti izvedenih radova u dijelu odvodnje vodovoda i pročišćivača koja iznosi najmanje 8.342.195,64 kn bez PDV-a, a svakako više od 500.000,00 eura, a što je minimalna vrijednost radova koji se tiču izgradnje i/ili dogradnje i/ili rekonstrukcije i/ili sanacije sustava javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, u kontekstu iskustva inženjera gradilišta.

Dalje tužitelj u tužbi ističe i druge razloge zbog kojih smatra pogrešnim zaključak naručitelja da se predmetni radovi ne odnose na sustav javne odvodnje i vodoopskrbe, već na radove koji se tiču same građevine za odvodnju ceste i pročišćavanje otpadnih voda sakupljenih u cestovnoj građevini. S time u vezi tužitelj daje osvrt i na konstataciju naručitelja da predmetni radovi nisu predani javnom isporučitelju vodovodnih usluga, a slijedom čega da se ne radi o radovima koji se odnose na izgradnju i/ili dogradnju i/ili rekonstrukcije i/ili sanaciju sustava javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, a koji zaključci naručitelja su paušalni, neosnovani i pogrešni. Tužitelj u tužbi posebno napominje da je riječ o notornim činjenicama koje je naručitelj u bilo kojem stadiju pregleda i ocjene ponuda i pribavljanja pojašnjenja mogao provjeriti s investitorom izgradnje državne ceste D404, a u prilog toj tvrdnji daje dokument društva Viadukt d.d. o radnom iskustvu inž. građ. Roberta Vukelića.

Zaključno, tužitelj u tužbi navodi iscrpne razloge zbog kojih smatra da je tehnička i stručna sposobnost nominiranog stručnjaka (inž. građ. Roberta Vukelića) pogrešno ocijenjena, kao i pitanje je li tužitelj pravodobno dostavio naručitelju dokaze o potrebnom tehničkom i stručnom iskustvu nominiranog stručnjaka. Tužitelj napominje da u kontekstu cestogradnje ne postoje radovi i objekti koji se tiču vodoopskrbe, a da nisu predani javnim isporučiteljima vodoopskrbnih usluga, a ističe i da radovi, odnosno objekti koji se tiču odvodnje samo iznimno imaju karakter zatvorenog sustava odvodnje, a u pravilu su svi priključeni na javnu kanalizacijsku mrežu. Tužitelj u tužbi posebno ističe da naručitelj pogrešno koncipira zahtjeve za davanje pojašnjenja od tužitelja, a posebno ukazuje na nejasan pristup i nepredvidljivost postupaka naručitelja, koji tužitelja dovodi u situaciju pravne nesigurnosti i postupa na način koji omogućuje različito tumačenje naručiteljevih zahtjeva, a zaključno ističe i da mu nije pružena odgovarajuća zaštita od proizvoljnog miješanja tuženika (i naručitelja) u njegova prava.

Tužitelj u tužbi dalje daje osvrt na primjenu članka 293. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22. - dalje: ZJN/16.), a sukladno zatraženom pojašnjenju ističe da je pravodobno i logički odgovorio na način koji je smatrao pravilnim i jedino mogućim, a da pri tome naručitelja ne dovede u zabludu. S time u vezi dodaje da je opravdano smatrao da je naručitelj upoznat s time da su radovi na svim objektima, a pobliže navedeni i opisani u točki II. tužbe, morali biti predani

javnim isporučiteljima usluga, a pri tome se tužitelj posebno osvrće na definiciju pojma sustava javne odvodnje i sustava javne vodoopskrbe iz Zakona o vodnim uslugama, koju koristi tuženik u osporenom rješenju (str. 15), a iznesene zaključke tužitelj smatra pogrešnim, a u prilog tome ističe razloge koje iscrpno obrazlaže.

Tužitelj u tužbi upire na primjenu mjerodavnih odredbi Zakona o vodnim uslugama („Narodne novine“ 66/19.), a koje definiraju sustav javne odvodnje kao tehnički i tehnološki povezani skup građevina za javnu odvodnju od priključka korisnika vodne usluge do krajnje točke ispuštanja (članak 3. stavak 1. točke 3., 16. i 17.). S time u vezi napominje da se sva četiri projekta (tunel Hrastovec na AC Zagreb – Goričan – izgradnja odvodnje, PP zaštite i hidr. mreže tunela, benzinska postaja Sesvete Istok i Zapad omv. – Croduks – vodoopskrba, odvodnja, hidrantska mreža i pročišćivači, izgradnja državne ceste D8 Orehovica – Sv. Kuzam Lot2, odvodnja, vodovod, pročišćivači te izgradnja državne ceste D404 sa spojem na ulicu S. Kučića, Rijeka, Lot3, odvodnja, vodovod, pročišćivači, ne mogu smatrati radovima koji se odnose na interni sustav vodoopskrbe i odvodnje.

Dalje u tužbi tužitelj daje osvrt i na primjenu relevantnih odredbi Zakona o cestama, a koje definiraju javne ceste i ovisno o njihovom društvenom, prometnom i gospodarskom značenju ih razvrstavaju u jednu od sljedeće četiri skupine: 1.) autoceste, 2.) državne ceste, 3.) županijske ceste i 4.) lokalne ceste. Također upire i na odredbe članka 3. stavka 1. i članka 4. Zakona o cestama, koje uređuju pravni status javnih cesta, a i koji dijelovi čine javnu cestu, što se pobliže definira u članku 4. tog Zakona.

Sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama tužitelj smatra da se izvedeni radovi u konkretnom slučaju svakako trebaju smatrati radovima koji se odnose na sustav javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, a ne radovima koji se odnose na interni sustav vodoopskrbe i odvodnje, a što su naručitelj i tuženik pogrešno zaključili.

Konačno, tužitelj u žalbi ističe i da naručitelj u odluci o odabiru od 28. veljače 2024. ukazuje na okolnost da sustavi/radovi moraju biti predani na upravljanje javnom isporučitelju vodnih usluga da bi se smatrali sustavom javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, a što odredbe Zakona o vodnim uslugama izričito ne propisuju, a zbog čega smatra da je pogrešan zaključak naručitelja s time u vezi, jer ne postoji povezanost između predaje sustava/radova javnom isporučitelju vodnih usluga i činjenice je li određeni sustavi/radovi čine sustav javne odvodnje i/ili vodoopskrbe.

Tužitelj predlaže da ovaj Sud po provedenoj javnoj raspravi donese odgovarajuću odluku sukladno tužbenim navodima, odnosno usvoji tužbu u cijelosti i poništi tuženikovo rješenje, a podredno da predmet vrati tuženiku na ponovni postupak. Tužitelj u tužbi traži i naknadu troška upravnog spora u pobliže naznačenom iznosu.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod razloga na kojima temelji osporeno rješenje. Iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je odluka o odabiru zakonita, kao i osporeno rješenje, a tužbeni navodi neosnovani, pri čemu daje osvrt na svaki prigovor pojedinačno.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe razloge zbog kojih smatra da je žalba tužitelja pravilno odbijena na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka i uz pravilnu primjenu materijalnog prava, a posebno ističe da tužitelj u tužbi pogrešno poistovjećuje tehničku i stručnu sposobnost gospodarskog subjekta s kriterijima za odabir ponude. Dalje u odgovoru na tužbu tuženik ističe da u konkretnom slučaju nije ni sporno da tužitelj ispunjava uvjete tehničke i stručne sposobnosti propisane u

poglavlju 24.2. Dokumentacije o nabavi (dalje: DON), a što proizlazi iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda na str. 27/65, jer je naručitelj i ocijenio da tužitelj udovoljava uvjetu tehničke i stručne sposobnosti. Sporno pitanje je ispunjava li uvjet za dokazivanje specifičnog iskustva stručnjaka kao kriterija za odabir ponude (poglavlje 34.3. DON-a), a radi se o različitim institutima, s time da se prvi odnosi na gospodarskog subjekta, a drugi na ponudu. Stoga tuženik napominje da je u predmetnom slučaju sporno pitanje je li tužitelj dokazao da ispunjava kriterij za odabir ponude – specifično iskustvo Stručnjaka 1, a nastavno tuženik izlaže razloge kojima argumentira da su njegovi zaključci vezano uz reference nominirane za dokazivanje specifičnog iskustva Stručnjaka 1 pravilne.

Dalje u odgovoru na tužbu tuženik ponavlja koji su propisani uvjeti za dokazivanje specifičnog iskustva Stručnjaka 1, a sukladno poglavlju 34.3. DON-a. S time u vezi tuženik daje osvrt na svaki od dostavljenih projekata pojedinačno, pa tako ističe da tužitelj nije dokazao da je nominirani stručnjak na projektu (izgradnja državne ceste D8, Orehovica – Sv. Kuzam, LOT 2) ima traženu funkciju inženjera gradilišta, a u odnosu na referencu (izgradnja državne ceste D404 sa spojem na Ulicu S. Kučića, Rijeka, LOT 3) nije dokazao da vrijednost radova udovoljava propisanom vrijednosnom kriteriju i dr. Dodaje i da je prihvatio argumentaciju naručitelja da su u navedenim referencama u pitanju radovi koji se ne odnose na sustav javne odvodnje ili vodoopskrbe, jer nisu predani javnom isporučitelju vodnih usluga. Dalje tuženik ističe da tužitelj svoje tvrdnje vezano uz sporne reference nije dokazao, odnosno nije dostavio odgovarajuće dokaze tijekom žalbenog postupka, a niti tijekom upravnog spora, jer nije dostavio bilo kakav dokaz iz kojeg bi jasno proizlazilo da su se radovi iz nominiranih referenci odnosili na izgradnju i/ili dogradnju i/ili rekonstrukciju i/ili sanaciju sustava javne odvodnje i/ili vodoopskrbe. Dodaje i da je s time u vezi naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda od tužitelja tražio pojašnjenje za sve nominirane reference, a tužitelj je odgovorio da se predmetni radovi odnose na interni sustav vodoopskrbe i odvodnje, što znači ne na sustav javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, odnosno da nisu predani javnom isporučitelju vodnih usluga. Tuženik dodaje i da tijekom postupka koji je prethodio donošenju odluke o odabiru, odnosno kod ocjene ponuda nema mjesta za pretpostavke, jer bi takvo postupanje naručitelja kod ocjene spornih referenci bilo protivno načelima javne nabave i temeljnim načelima upravnog postupka.

Dalje u odgovoru na tužbu tuženik iscrpno daje osvrt na tijek postupka koji je prethodio donošenju odluke o odabiru i osporenog rješenja, odnosno kronologiju i slijed radnji poduzetnih u postupku, tj. pobliže obrazlaže zbog čega je bilo osnove da naručitelj od tužitelja zatraži određeno pojašnjenje. Tuženik u odgovoru na tužbu daje razloge koji se tiču i drugih referenci, odnosno projekata. U vezi toga ističe da je na jasan upit naručitelja od 12. prosinca 2024. tužitelj odgovorio da se predmetni radovi odnose na interni sustav vodoopskrbe i odvodnje, a tijekom žalbenog postupka tužitelj nije dostavio dokaz kojim bi potvrdio da su opisani radovi priključeni na sustav javne odvodnje i vodoopskrbe, iako je to u žalbenom postupku tvrdio.

Tuženik zaključno navodi da su tužbeni razlozi paušalni, jer tužitelj tvrdnje ne potkrjepljuje argumentiranim razlozima, odnosno ne dostavlja odgovarajuće dokaze koji bi ukazivali na pogrešne zaključke naručitelja, a koje je u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda i u odgovoru na žalbu, pozivajući se na mjerodavne zakonske odredbe jasno obrazložio razloge na kojima je utemeljio zaključak da se u predmetnom slučaju radi o internim sustavima vodoopskrbe i odvodnje, zbog čega je tuženik takvu

argumentaciju prihvatio. Konačno, tuženik napominje da je odredbama DON-a jasno definirano što se smatra sustavom javne odvodnje u kontekstu propisanog kriterija iskustva Stručnjaka 1.

Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi o predmetnoj stvari u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN/16.

5. Zainteresirana osoba Koprivničke vode d.o.o., Koprivnica u odgovoru na tužbu u bitnom ističe razloge kojima se u cijelosti protivi tužbenim navodima, zaključujući da su ocjene i stajališta tuženika izneseni u osporenom rješenju pravilni i utemeljeni u primijenjenim odredbama mjerodavnih propisa. Dalje u odgovoru na tužbu daje osvrt na sve tužbene navode pojedinačno, pri čemu pobliže obrazlaže razloge zbog kojih je iskustvo nominiranog Stručnjaka 1 bodovao s 0 bodova, a koji su iscrpno navedeni na str. 47/65 Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Dodaje da je iskustvo nominiranog stručnjaka tužitelja Roberta Vukelića, a vezano uz navedene reference bodovao u sklopu kriterija za odabir ponude kao jedan od kriterija za odabir ekonomski najpovoljnije ponude, ocjenjujući pri tome njegovo iskustvo na poziciji inženjera gradilišta na radovima koji se odnose na sustav javne odvodnje i/ili vodoopskrbe. Posebno ukazuje na sadržaj pojašnjenja koje je tužitelj dostavio 18. siječnja 2024., kao i pojašnjenje dostavljeno 14. prosinca 2023., iz kojih proizlazi da se u odnosu na pobliže navedene reference radi o radovima koji se odnose samo na građevine za potrebe održavanja tunela na navedenoj dionici autoceste, odnosno na radovima koji se odnose samo na interni sustav vodoopskrbe i odvodnje benzinske postaje.

Konačno, zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe da je tužitelj u trenutku dostave ponude i naknadno danim pojašnjenjima mogao dostaviti dokaze iz kojih bi bilo vidljivo da se radi o referencama, odnosno o radovima koji se odnose na sustav javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, a što je propustio učiniti, zbog čega ni dostavljena potvrda Hrvatskih cesta d.o.o., Zagreb od 4. ožujka 2024., klasa: 340-03/24-01/104, urbroj: 345-400-430-431/530-24-02 nije odlučna za drugačije bodovanje reference nominiranog stručnjaka u odnosu na trenutak odlučivanja naručitelja. Također zainteresirani dodaje i da iz navedene potvrde od 4. ožujka 2024., kao i drugih priloženih dokaza uz tužbu proizlazi da nominirani stručnjak tužitelja nije imao traženu poziciju inženjera gradilišta, koji uvjet se tražio u DON-u, jer je u navedenoj referenci bio imenovan za pomoćnika inženjera gradilišta. To stoga jer iz dokumenata priloženih uz tužbu proizlazi da je inž. građ. Robert Vukelić u vrijeme izvođenja predmetnih radova bio djelatnik društva Viadukt d.d. i obavljao je poslove pomoćnika inženjera gradilišta.

Zaključno, zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu napominje da u postupku javne nabave naručitelj odluke donosi na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti, sukladno odredbama mjerodavnih propisa, a ne na temelju okolnosti koje bi prema mišljenju tužitelja trebale biti općepoznate. Zainteresirani u odgovoru na tužbu napominje da je u odnosu na svaku referencu pojedinačno i izvedene radove u dostavljenim projektima dao argumentirane razloge zbog čega pojedina referenca nominiranog stručnjaka nije bodovana, a ti razlozi su iscrpno navedeni i obrazloženi u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda. Dalje ističe i da je pogrešan zaključak tužitelja da korelativna veza između predaje sustava/radova javnom isporučitelja vodnih usluga i činjenice čine li određeni sustavi/radovi sustav javne odvodnje i/ili vodoopskrbe ne postoji.

Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS) Sud je odgovor tuženika i zainteresirane osobe dostavio tužitelju, koji je dao razloge i očitovao se u podnesku koji je Sud zaprimio 18. srpnja 2024., u kojem dodatno ukazuje na dokaze za koje smatra da su odlučni i potkrepljuju njegove tvrdnje o kakvim je radovima riječ.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prije svega valja reći da iz navoda tužbe proizlazi da tužitelj u bitnom osporava samo primjenu prava, tj. protivi se izraženim pravnim shvaćanjima tuženika i tumačenju odredaba ZJN/2016. primijenjenih u konkretnom slučaju, dok činjenice nisu sporne, zbog čega je ovaj Sud spor riješio bez rasprave sukladno članku 36. točki 4. ZUS-a. Naime, tužitelj u tužbi posebno ni ne predlaže da se provede dokazni postupak, odnosno ne konkretizira koje bi dokaze u postupku ovaj Sud trebao provesti.

9. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je naručitelj četiri dostavljene ponude ocijenio valjanima, a potom je donio odluku o odabiru urbroj: 996/2024 od 28. veljače 2024. i najpovoljnijom odabrao ponudu ponuditelja SZABADICS ÉPITŐIPARI ZRT.

10. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je tužitelj kao Stručnjaka 1. imenovao inž. građ. Roberta Vukelića i naveo četiri reference kao dokaz iskustva stručnjaka koje je naručitelj ocijenio neprihvatljivim za bodovanje, uz obrazloženje da nije riječ o radovima koji se odnose na izgradnju i/ili dogradnju i/ili rekonstrukciju i/ili sanaciju sustava javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, a takvu ocjenu naručitelja je tuženik prihvatio u cijelosti.

11. Naime, iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, koji prileži spisu, proizlazi da je naručitelj ponudu tužitelja prema kriteriju Iskustvo Stručnjaka 1. – inženjer gradilišta – Robert Vukelić bodovao na način da je dodijelio 0 bodova. U odnosu na svaku pojedinu referencu je posebno obrazložio razloge, tj. u odnosu na referencu Tunel Hrastovec na AC Zagreb – Goričan – izgradnja odvodnje PP zaštite i hidr. mreže tunela, referencu Benzinska postaja Sesvete Istok i Zapad OMV-Crodux – vodoopskrba, odvodnja, hidrantska mreža i pročišćivači, referencu Izgradnja državne ceste D8, Orehovica – Sv. Kuzem LOT2 – odvodnja, vodovod, pročišćivači i za referencu Izgradnja državne ceste D404 sa spojem na Ulicu S. Kučića, Rijeka, LOT3 – odvodnja, vodovod, pročišćivači. U odnosu na navedene reference tužitelj je ocijenio da se prema dostavljenim očitovanjima tužitelja ne radi o radovima koji se odnose na izgradnju i/ili dogradnju i/rekonstrukciju i/ili sanaciju sustava javne odvodnje i/ili vodoopskrbe, u smislu traženih uvjeta iz DON-a.

12. Naime, tuženik je pravilno u cijelosti prihvatio ocjenu naručitelja i dane razloge za takvu ocjenu, jer se pri tome pozvao na definiciju pojma sustava javne odvodnje i sustava javne vodoopskrbe iz Zakona o vodnim uslugama, a koji uvjet bodovanja je jasno propisao u odredbama DON-a, a argumentirano je obrazložio zbog čega smatra da u predmetnim referencama nije riječ o radovima koji se odnose na sustav javne odvodnje ili vodoopskrbe, već o internim sustavima vodoopskrbe i odvodnje. Pri tome je jasno precizirao što se smatra sustavom javne odvodnje u smislu propisanog kriterija iskustva Stručnjaka 1., a to je tehnički i tehnološki povezani skup građevina za javnu odvodnju od priključka korisnika vodne usluge do krajnje točke ispuštanja. Pri danoj definiciji je naručitelj polazio od svoje uloge javnog isporučitelja vodnih usluga u čijoj je nadležnosti upravljanja komunalnim vodnim građevinama, koje obuhvaćaju i sustav javne odvodnje i javne vodoopskrbe, ukazavši na okolnost da sustavi/radovi moraju

biti predani na upravljanje javnom isporučitelju vodnih usluga da bi se smatrali sustavom javne odvodnje i/ili vodoopskrbe.

13. Tuženik je u osporenom rješenju dao iscrpnu i jasnu analizu svih razloga koji se tiču ocjene svake reference pojedinačno, a kojima se rukovodio kod donošenja zaključka da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, a daje argumentacija naručitelja utemeljena na podacima spisa, odredbama DON-a, a kao i relevantnim odredbama ZJN/16., a te razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

14. U osvrtu na žalbene navode, tuženik je posebno naveo da je naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda ocijenio da je tužitelj udovoljio uvjetu tehničke i stručne sposobnosti, ali je zasebno analizirao ponudu tužitelja s osnove kriterija za odabir ponude (iskustvu Stručnjaka 1.).

15. S time u vezi se dodaje da je tužitelj bio dužan već u ponudi, odnosno u prilogu 7. – životopis ili drugom po sadržaju identičnom dokumentu iskazati podatke o traženom iskustvu Stručnjaka 1., vezano uz navedene reference, a zbog čega je u odnosu na navedene projekte od tužitelja i zatraženo pojašnjenje. Tuženik izričito navodi i da naručitelj nije od tužitelja tražio potvrdu je li u svojstvu investitora prenosio predmetnu infrastrukturu na javne isporučitelje vodnih usluga, već samo je li prenesena na javnog isporučitelja.

16. Članak 280. stavak 4. ZJN/16. propisuje da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi, a daljnji članak 290. stavak 1. ZJN/16 propisuje da nakon otvaranja ponude javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik. Članak 403. stavak 1. ZJN/16 propisuje da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, a stavak 2. tog članka propisuje da je žalitelj obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi.

17. Tuženik je tijekom žalbenog postupka, ocjenjujući svu priloženu dokumentaciju od strane tužitelja i cjelokupne podatke spisa, utvrdio da tužitelj nije u predmetnom slučaju dokazao ispunjavanje uvjeta za bodovanje iskustva Stručnjaka 1, a ni tijekom žalbenog postupka nije s uspjehom osporio pravilnost i valjanost naručiteljeve analize tužiteljeve ponude prema kriteriju za odabir ponude – Stručnjaka 1. – inženjera gradilišta.

18. Tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja dao osvrt i na druge žalbene navode, odnosno pojasnio je da je rok za donošenje odluke o odabiru u konkretnom slučaju instruktivne naravi, a zbog čega okolnost da je odluka o odabiru donesena po proteku roka koji je naručitelj odredio u DON-u, nije odlučna za donošenje drugačije odluke u predmetnoj stvari, odnosno nije od utjecaja na ocjenu zakonitosti odluke o odabiru.

19. Tuženik je u obrazloženju rješenja naveo i razloge zbog kojih nije našao da je potrebno i svrhovito po prijedlogu tužitelja održati usmenu raspravu u smislu članka 427. stavka 1. ZJN/16., ocijenivši da bi u predmetnom slučaju to bilo protivno načelu učinkovitosti, jer žalbeni postupak treba provesti brzo i bez odugovlačenja, tj. izbjegavajući nepotrebne radnje i troškove, te onemogućujući zlouporabu prava stranaka u postupku. Stoga je tuženik posebno naveo razloge zbog kojih je odbio prijedlog tužitelja za održavanje usmene rasprave u točki 1. izreke osporenog rješenja.

20. Tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja naveo i da u smislu članka 404. ZJN/16., nije našao osobito bitne povrede postupka javne nabave.

21. Dakle, tuženik je osporeno rješenje donio u granicama zakonom propisanih ovlasti, a za odluku je naveo valjane, dostatne i relevantne razloge, odnosno iznesene zaključke i stajališta je iscrpno obrazložio u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21.).

22. Tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja iste prigovore koje je isticao i tijekom žalbenog postupka, pri čemu daje svoje tumačenje tuženikovih stajališta i na drugačiji način interpretira relevantne odredbe DON-a, odnosno ustraje na istim razlozima kojima se protivi tuženikovim zaključcima i ocjeni priloženih referenci, ali istaknuti navodi nisu s uspjehom osporili pravilnost i zakonitost osporenog rješenja.

23. Stoga ovaj Sud ocjenjuje da tužitelj tužbenim navodima nije osporio zakonitost tuženikovog rješenja, u kojem je dana iscrpna i valjana analiza u odnosu na ocjenu osnovanosti žalbenih navoda, uključujući i navode koji se tiču ocjene propisanog kriterija iskustva Stručnjaka 1., odnosno tuženik je dao iscrpne razloge zbog kojih je žalbene navode odbio kao neosnovane i time potvrdio zakonitom odluku o odabiru.

24. Slijedom iznesenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

25. Odluka o trošku upravnog spora je utemeljena na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. S obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan, to je i njegov zahtjev za naknadu troška upravnog spora valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 20. lipnja 2024.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Broj zapisa: **9-3086a-e0bda**

Kontrolni broj: **0d48b-df1ac-d9884**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Sanja Štefan, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.